

De foreslåede nedslagsregler vil — forudsat uforandrede skatteudskrivningsregler — medføre en nedgang i udskrivningen af indkomstskat for skatteåret 1957-58, der rent skønsmæssigt kan anslås til omkring en halv snes mill. kr., fordelt med omkring halvdelen på statsindkomstskatten og omkring halvdelen på den kommunale indkomstskat.

Til § 5.

Reglen tager navnlig sigte på erhvervsdrivende med stærkt svingende indtægter, der under det gældende progressive beskatningssystem, når indtægten betragtes under eet for en flerårig periode, kommer under hårdere beskatning end den skatteyder, hvis tilsvarende samlede indtægt i samme periode har været jævnt fordelt.

Under folketingets forhandlinger om forslag til lov om lempelse af beskatningen af merindtægt for skatteåret 1957-58 drøftede man muligheden for at indføre adgang til at fradrage et indkomstårs underskud ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for senere skatteår, og finansministeren gav i folketingsudvalget tilsagn om ved forelæggelsen af nærværende lovforslag at medtage en bestemmelse om, at sådanne skattepligtige, som omfattes af loven om lempelse af beskatningen af merindtægt, d. v. s. her i landet fuldt skattepligtige fysiske personer, skal have adgang til at overføre underskud til de to efter underskudsåret nærmest følgende indkomstår.

Det foreliggende forslag til lovbestemmelse tjener til opfyldelse af dette tilsagn.

Det spørgsmål kan rejses, om regelen også skal finde anvendelse på tab på omsætning af værdipapirer i spekulationsøjemed, der efter § 6 i lovbeholdtgørelse nr. 305 af 13. december 1955 alene kan fradrages inden for en til indkomsten medregnet spekulationsfortjeneste på værdipapirer, men ikke i anden indkomst. Bestemmelsen tager efter sin formulering ikke direkte sigte på disse forhold, men det er tanken også at anvende bestemmelsen her, således at et nettotab på omsætningen af værdipapirer i spekulationsøjemed i et indkomstår skal kunne fratrækkes i spekulationsfortjeneste på værdipapirer — men ikke i indtægten i øvrigt — i de følgende to indkomstår.

Bestemmelsen foreslås indsat som ny § 9 i lovbeholdtgørelsen, idet den hidtidige her indeholdte bestemmelse om skattefrihed for søfolkenes krigsrisikotillæg efter sit indhold ophører at have gyldighed med udløbet af skatteåret 1956-57.

Til § 6.

Den foreslåede ændrede formulering af lovbestemmelsen er en følge af lov nr. 23 af 27. januar 1956 om afgift af gevinster ved lotterispil m. v. Ved denne lov indførtes en særlig afgift af gevinster i Landbrugslotteriet og Almindeligt Dansk Vare- og Industrilotteri (Varelotteriet) samt af gevinster ved her i landet afholdte offentlige bortlodninger — herunder bortlodning ved tombola — og ved her i landet afholdte offentlige præmie- og gættekonkurrencer. For de gevinster, som falder efter lovens ikrafttrædelse, den 24. februar 1956, for gevinster i landbrugslotteriet og i varelotteriet dog den 1. oktober 1956, finder ligningslovens bestemmelser ikke anvendelse, og den ændrede formulering tilsigter at holde disse gevinster uden for bestemmelsens anvendelsesområde på samme måde som hidtil gevinster i klasselotteriet. Derimod finder lovbestemmelsen anvendelse på lotterigevinster, der er faldet inden ikrafttrædelsen af lotteriafgiftsloven, og det vil derfor være nødvendigt at opretholde bestemmelsen også for skatteåret 1957-58. Det vil i øvrigt også være nødvendigt at opretholde bestemmelsen for skatteåret 1958-59, idet der endnu for dette skatteår kan forekomme regnskabsår, der delvis omfatter tiden forud for lotteriafgiftslovens ikrafttrædelse.

Efter udløbet af skatteåret 1958-59 skulle der ikke længere være brug for regelen, idet de meget få tilfælde, der vil komme til at foreligge af gevinster i udenlandske lotterier, vil kunne behandles efter regelen i udskrivningslovens § 37, hvorefter finansministeren er bemyndiget til at indrømme lempelse efter ansøgning i hvert enkelt tilfælde.

Til § 7.

Der henvises til bemærkningerne til § 3.

Til § 8.

Bestemmelsen går ud på, at de bestemmelser, som efter ligningsloven gælder for visse renteforsikringer, jfr. § 18, stk. 1 b, § 19 og § 21, stk. 1, i lovbeholdtgørelse nr. 305 af 13. december 1955, også skal finde anvendelse på visse tontineordninger. Ved tontiner forstod man oprindeligt ordninger, hvorefter en kreds af personer traf aftale om at sammenskyde eller opspare en kapital, hvis renteaftast fordeltes til deltagerne. Efterhånden som deltagerne afgik ved døden, fik de overlevende en større og større renteindtægt. Tontineordningerne var det historiske udgangspunkt for det nuværende livrenteinstitut, men benyttet nu ikke meget her i landet, bortset fra „Bikuben“s aldersforsørgelseskasser, hvor renteudbetalingerne